

αποτυχία

αποτυχία, η, ουσ. [<μτγν. άποτυχία], η αποτυχία·

- *παταγώδης αποτυχία*, πολύ μεγάλη, ολοκληρωτική αποτυχία: «οι υποψήφιοι στο μάθημα των μαθηματικών είχαν παταγώδη αποτυχία»·

- *πάω από αποτυχία σε αποτυχία*, έχω συνεχείς αποτυχίες: «κάποιος θα πρέπει να μ' έχει ματιάσει, γιατί τον τελευταίο καιρό πάω από αποτυχία σε αποτυχία»·

- *σημειώνω αποτυχία*, δεν έχει το ποθούμενο αποτέλεσμα μια προσπάθειά μου, αποτυχαίνω στο στόχο μου, στο σκοπό μου: «η συγκέντρωση του κόμματος σημείωσε αποτυχία».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας